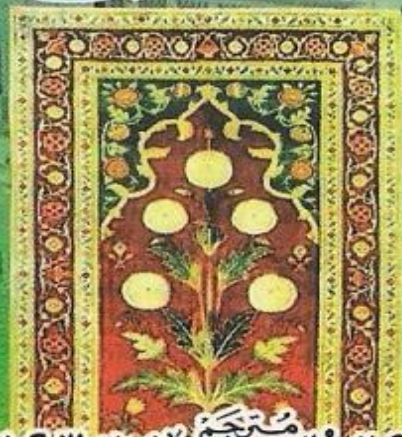

لِمَوْجُودِهِ

دَسْتِ طَرِيقِي سِرِّ سَمِ ادا كَرِي

سَيِّدِ السَّلَامِ مَوْجُودِي تَقِي عُمَامِي دَامَتْ رِطَمِي
حَضْرَتِ مَوْلَانَا مُحَمَّدِ بْنِ تَقِي عُمَامِي الْعَلِيِّ

مَوْجُودِي مُحَمَّدِ بْنِ تَقِي عُمَامِي

مَكْتَبَةُ حِكْمَةِ اَلْاِمَامَةِ تَحْيَانِيَّةِ

كَلْبَانِي رُودِ كَلْبَانِي

لِمَوْجُودِهِ

دَسْتِ طَرِيقِي سِرِّ سَمِ ادَاكِرِي

رَبِّهِ الْإِسْلَامِ مُفْتِيٌّ
حَضْرَتُ مَوْلَانَا مُحَمَّدِ بْنِ تَقِي عْتَمَانِي
دَامَتْ بَرَكَاتُهُمْ
عَلَيْهِ الْعَالِيَهُ

مُفْتِيٌّ مُحَمَّدٌ بَنُ مُحَمَّدٍ
بَنُ مُحَمَّدٍ بَنُ مُحَمَّدٍ
بَنُ مُحَمَّدٍ بَنُ مُحَمَّدٍ
بَنُ مُحَمَّدٍ بَنُ مُحَمَّدٍ

مَكَّةُ مَكِّيَّةٌ
كَلْبِي رُوْدُ كُوَيْطِه

د کتاب پیز ندنه:

نوم: لمونځونه د سنت طریقی سره سم ادا کړی

لیکوال: مولانا مفتی محمد تقی عثمانی صاحب

ژباړونکی: مفتی محمد معصوم افغانی

لمړی طبعه: رمضان المبارک ۱۴۲۷ھ

د چاپ شمیره: زر ټوکه

دوهمه طبعه: جمادی الاخری ۱۴۲۸ھ

د چاپ شمیر: یوولس سوه ټوکه

دریمه طبعه: شعبان ۱۴۲۸ھ

د چاپ شمیر: دوه ویشتم سوه ټوکه

مطبعه: الجنت پرنټنگ مطبعه - کراچی

تلفون: ۰۲۱-۲۷۴۱۲۳۷

سريزه

لمونخ داسلام دمهمو عباداتو څخه دی .
دالله عزوجل دتقرب او رضا موندلو ډیره اغیزمنه
ذریعه، ددنیا او اخرت دکامیایو کلي ده. لمونخ
افضل العبادات هم دی او جامع العبادات هم.
دلمانځه له روژي سره مشابهت دی، ځکه چي په
لمانځه کښي هم خوراک نشته.
په دي کښي دزکوة رڼا هم شته، ولي چي په عامو
حالاتو کښي دلمانځه داداکولو لپاره په مسجد،
جامو او اودس باندي مال خرڅیږي.
په هغه کښي دحج خوشبوئي هم شته، ولي چي
دکعبې له رب سره مناجات وي. دفقيري او عاجزی
ټولي اداگانې پکښي وجود لري.
په لمانځه کښي جهاد مع النفس هم شته، کوم چي
په حقیقت کښي عظیم جهاد دی.
بیا په لمانځه کښي دملائکو تسبیح او تقدیس هم
شته. دنو قیام، دخاروورکوع، دغرونو قعدة او

د حشراتو سجده هم پکښي وجود لري.
لنډه داچي دنړۍ دکون او مـکان. دهر
مـخلوق د عبادت څه ناڅه انداز په دي کښي
موجود دی.

د اسلام ستر پيغمبر احمد مجتبي، حضرت محمد
مصطفى (صلي الله عليه وسلم) ارشادات هم دلـمانځه
اهميت روښانه کوي. لکه چي فرمايي:

۱- دمؤمن او کافر تر منځ توپير په لمانځه سره
کيږي.

۲- کله چي لمونځ اداکوي، نو په داسي شان سره
لمونځ اداکړه لکه چي دا ستا ورستنی لمونځ وي.
يعني په ښه ادب، توجه او دست له طريقي سره سم
بي اداکړه.

۳- زما دسترگو يخ والی په لمانځه کښي دی.

۴- او په ورستني وصيت کښي بي هم دلـمانځه په
هکله ډير تاکيد کړی دی.

۵- حضرت بلال (رضی الله عنه) ته به بي ارشاد
کاوو: "ارحني يا بلال" يعني اذان وکړه، دلـمانځه په
کولو سره راحت راته موندل کيږي.

نامتو عارف ابو البركات، بدرالدين، شيخ احمد
سرهندي حضرت مجدد الف ثاني (رحمه الله تعالى) فرمايي:

{ نماز است که راحت ده بيماران است "ارحني يا

بلال" رمزيت ازين ماجراء "وقرة عيني في الصلوة"

اشاره ايست باين متمنا. }

(لمونخ دي چي ناروغانو ته ارامتيا ورکوي

"ارحني يا بلال" ددي پيښي رمزدی.

او "قرة عيني في الصلوة" دي هيلي ته اشاره ده.

دالله دوستانو په لمانحه کښي چي کوم خوندي او

روحاني کيفيت حاصل وي، حضرت مجدد الف ثاني

رحمه الله تعالى ورته داسي اشاره کوي:

{رتبه نماز در رنگ رتبه رويت است در حضرت

نهایت قرب در دنيا در نماز است و نهایت قرب در

حضرت در حين رويت. }

(دلمانحه درجه د رويت (دالله تعالى دديدار) په

رنگ کښي ده.

داخرت ډيرقرب، د دنيا په لمانځه كښي
ده. ډيرقرب په اخرت كښي د رويت (دالله تعالى
دديدار) په وخت كښي دي.

په دې وړو كې رساله كښي، محترم استاد شيخ
الاسلام حضرت علامه، مولانا مفتي محمدتقي
عثماني صاحب "دامت بركاتهم العاليه" د لمانځه بشپړه
مسنونه طريقه بيان كړي ده او هم يې دنارينه او
ميرمنو د لمانځه توپير بيان كړي دي، چي ددي په
ذريعه دهر مسلمان ورور او خور په لمانځه كښي
د حضرت محمد (صلي الله عليه وسلم) دمباركي طريقي
سره سموالي راشي.

داڅه ستونزمن عمل نه دي. اميد دي چي ددي
عمل له بركته، الله تعالى دخپل فضل او كرم معامله
وكړي.

الله عزوجل دي وتولو ته د عمل توفيق راپه برخه
كړي.

والسلام

فقير محمد معصوم افغاني

يوم الجمعة، ۱۷ رجب، ۱۴۲۷هـ

لمونځونه له سنت سره سم ادا، کړي

الْحَمْدُ لِلَّهِ وَكَفَى وَسَلَّمَ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَى.

لمونځ د دين ستن ده، هغه له سنت طريقي سره سم ادا کول، د هر ملسمان دنده او مسؤليت دی. خو مور په بي فکري او بيباکي سره، د لمانځه ارکان څرنگه چي مويه پوهه کښي وي. ادا کوو. ددي خبري فکر نه کوو چي، دا ارکان په مسنونه طريقه سره اداسي. له دې امله، زموږ لمونځونه د سنت دانوار او برکاتو څخه بي برخي پاته وي. حال داچي ددي ارکانو په سمه توگه ادا کولو سره. نه وخت ډير مصر و فيزي او نه هم محنت ډير غواړي.

لږ د توجه خبره ده. که مور لږ توجه وکړو، صحيح طريقه زده کړو او د اعادت وگرځوو نو، په څومره وخت کښي چي مور نن لمونځ ادا کوو، په هغومره وخت کښي د المونځ له سنت طريقي سره سم ادا کيږي. ددي له

اجر او ثواب سره. سره انوار او برکتونه به يې هم تر نن
ډير زيات وي.

معززو اصحابو رضي الله عنهم اجمعين: دلمانځه د يوه، يوه،
عمل په بڼه توجه سره، د سنت سره دادا کولو ډير
اهتمام کاوو او هغوي به يو له بله سنتونه هم
زده کول.

د دې اړتيا له مخې، احقر په يوه مجلس کښي د
لمانځه سنت طريقه او په دې اړه چي کومي تيروتنې
رواج شوي دي. د دې تفصيل بيان کړي دي چي په دې
سره او ريډونکوته ډيره گټه ترلاسه شوه.

ځيني دوستانو خپله رايه داسي څرگنده کړه چي: دا
خبري ديوي مختصري رسالي په صورت کښي چمتو
شي، هر سړي به له هغې نه گټه ترلاسه کړي.

نو په دې مختصره رساله کښي، دلمانځه سنت
طريقه او دهغه په ادابو سره، دادا کولو ترتيب بيانول
مقصود دي.

الله تعالی دې همدا، زموږ ټولو لپاره گټور
وگرځوي او په دې سره دې د عمل کولو توفيق راپه
برخه کړي. امين.

دلمانڇه دمستلو په اږه، ډير وړوڪي او غټه
 كتابونه. بِحَمْدِ اللّٰهِ خپاره شوي دي. دلته دلمانځه واره
 مسئلي بيانول مقصود نه دي. بلڪي، يوازي دلمانځه
 داركانو هئيت (ډول) د سنت مطابق جوړولو لپاره، خو
 اړيني خبري بيانول دي او په هغو تيروتنو او غلطيو
 باندي تشبیه کول دي کوم چي نن زمان ډير زيات رواج
 شوي دي.

په دي لنډو خبرو باندي، د عمل کولو له کبله به
 ان شاء الله دلمانځه لږ تر لږه ظاهري صورت د سنت سره
 جوړ شي او يو مسلمان به دخپل پالونکي ذات، په
 حضور کښي اقلأ دغه عرض وړاندي کولاي شي چي:

تري محبوب کي يارب * شباहत لے کے آياھون
 حقيقت اس کو توکردي * مين صورت لي کي آياھون
 "ياربه! ستا دمحبوب له شباहत سره راغلي يم.
 دا ته حقيقت کړي، زه يوازي له صورت سره راغلي يم."
 وماتوفيقى الابالله عليه توكلت واليه اتيب

احقر

محمد تقی عثمانی عفی عنہ
 دارالعلوم کورنگي، کراچي ۱۴

دلمانځه ترپيل وړاندي

د اخباري په ياد ولره او عملي يې كړه

۱- ستامخ د قبلي ولوري ته كيدل ضروري دي.

۲- ته به سم او سيده ولاړ يې او ستانظر به د سجدې پرځاي باندي وي. غاړه كښته كول او زنه له سيني سره منسلول هم مكروه دي. پرته له كومي اړتيا، سینه كښته كول او دريدل هم صحيح ندي. داسي سيده او سم ودريزه چې نظر دي د سجدې پرځاي وي.

۳- ستادپښودگوتو مخ به هم د قبلي ولوري ته وي او دواړه پښي به د قبلي ولوري ته سمې وي (پښي ښي او چپ لوري ته كړي ايبښودل د سنت خلاف دي.)

صحيح طريقه

غلطه طريقه

۴- د دواړو پښو ترمنځ به لږ تر لږه د څلورو گوتو په اندازه فاصله به وي.

۵- كه په جماعت سره لمونځ ادا كوي نو صف به دي سيده وي. د سيده كولو ښه طريقه داده چې، هر سړی د خپلو دواړو پښو اخري څنډې د صف يا دهغه د نښان

په اخري څنډه باندي داسي كښيږدي

۲- دجماعت په صورت کښي داخبره عملي کره چي د
ښي اوکين لوري دولاړو خلکو د بازو وگانوسره ستا
بازوگان يوځاي شوي وي او په منځ کښي کوم خالي
ځاي نه وي. خود خالي ځاي د دکولولپاره دومره تنگي
هم نه ده په کار چي په آرام سره دريدل ستونزمن شي.

۷- که مخکښي صف دک شوي وي نو، بل صف دي له
منځ نه شروع کوي. دراسته يا چپه لوري څخه دي نه
پيليري. بيا چي کوم خلک راسي، هغوي دي ددي خبري
خيال وساتي چي صف دوواړو طرفونو ته برابر وي.

۸- پايڅي د بجلکو نه کښته زړه ول، په هر حالت
کښي ناروا دي. ښکاره خبره ده چي په لمانځه کښي د
دي ناورتوب نور هم ډيريري. له دي امله په دي دځان

اطمينان کوه چي پايڅي تر بجلکو "بيديو" تل لوري وي.

۹- د لاسونو لستونو به بشپړ لاسونه پت کړي وي،
فقط لاسونه به دي لوڅ وي. بعضي خلک لستونو
ونغاړي لمونځ کوي، دا طريقه سمه نه ده.

۱۰- له داسي جامي سره لمونځ کول مکروه دي چي په
هغي سره انسان دخلکو په وړاندي نشي تلاي.

دلمانځه دپیل کیدلو په مهال

۱- په زړه کښي نیت وکړه چي، زه فلاني لمونځ کوم، په ژبه سره دنیت الفاظ ویل ضروري نه دي.

۲- لاسونه تر غوږونو پوري داسي اوچت کړه چي دلاس ورغوي دقبلي لوري ته وي او دبتو گوتو سروونه له غوږونو سره يا خو بالکل يو ځاي شي، يا ددوي برابر شي. پاته نوري گوتي لوري خواته سيده او سيخي وي.

ځيني خلک دورغوو مخ، دقبلي ولوري ته دکولو پرځاي دغوږونو طرف ته برابر کړي. ځيني خلک بيا غوږونه په لاسونو سره بالکل پټ کړي. ځيني خلک لاسونه دبشپړ اوچتيدو نه پرته، لږ اشاره وکړي او ځيني خلک بيا دغوږونو نرمي په لاسونو ونيسي.

دا ټولي طريقي غلطې او دسنت خلاف دي. ددي پرېښول په کار دي.

۳- په پورته ذکرشوي طريقي سره دلاسونو د اوچتولو په مهال، **الله اکبر** ولوله، بيا دښي لاس په

بته گوته او کوچني گوتي سره د کين لاس پر خواو شا
حلقه جوړه کړه او ويي نيسه. پاته دري گوتي د چپ
لاس پر شا داسي وغوړوه چي د دروسرو گوتو سر و نه
د څنگلي خواته وي.

۴_ دواړه لاسونه ترنامه لږ لاندي کښيږده او په
پورتنۍ طريقۍ سره يي ونيسه.

د ولاړي په حالت کښي

۱_ که يوازي لمونځ کوي، يا امامت کوي، نو
"سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ... اَعُوذُ بِاللَّهِ... او بِسْمِ اللَّهِ..." بيا د
فاتحه سورة (الحمد لله...) او يو بل سورت ولوله.

که په امام پسي لمونځ کوي، نو فقط "سُبْحَانَكَ
اللَّهُمَّ" ولوله، بيا پته خوله شه. د امام قرائت ښه په توجه
سره واوره. که امام په زوره قرائت نه وايه، نو د ژبي
د حرکت کولو نه پرته، د فاتحه د سورت فکر کوه.

۲_ په لمانځه کښي د قرائت لپاره د اضروري ده چي
ژبي او شونډه انوته په حرکت ورکولو قرائت وويل شي،

بلڪه داڊول قرائت وشي چي په خپله لوستونكي يي
واوري.

ځيني خلڪ داسي قرائت کوي چي ژبه او شونډان
بي حرکت نه کوي. دا طريقه سمه نه ده. ځيني بيا
دقرايت پر ڄاي په زړه، کښي د الفاظو تصور کوي.
پدي ډول هم لمونځ نه اداء کيږي.

۳_ کله چي خپله قرائت کوي، نو دفاتحه دسورت
لوستلو په وخت کښي، ښه داده چي په هر آيت باندي
ساه ايله کوي، بيا بل آيت ولولي، ډير لوي آيتونه په يوه
ساه مه لوله.

مثلاً په " الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ " باندي ساه ايله
کره. بيا په " الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ " باندي، بيا پر
"مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ" باندي.

دا ډول دفاتحه ټول سورة ولوله. خوله دي وروسته
که په قرائت کښي، په يوه ساه تريوه ډير آيتونه ولولي
کوم باک نشته.

۴_ پرته له کومي اړتيا د بدن وکومي برخي ته
حرکت مه ورکوه. څومره په سکون سره چي ولاړي،

هغومره بڼه ده . که د بدن د گـرولو اړتیا پیداشي
نویوازي یو لاس استعمال کړه او هغه هم د ډیر سخت
ضرورت په مهال او ډیر لږ .

۵- د بدن ټول زور، پر یوه پښه کول، بله پښه دغه
ډول ایله پرېښول چي، پکښي کورډوالي راشي، د
لمانځه د ادا بو خلاف عمل دي .

له دي نه پر هیز وکړه . یا خو پر دواړو پښو برابر زور
وکړه او یا پر یوه پښه زور وکړه خو، دا شان چي په بله
پښه کښي کورډوالی راشي .

۲- که دي اړېمی راشي، نو د بندولو یي بشپړه هڅه
وکړه .

۷- که دي تیغ راخیږي، نو لومړي هوا په خوله کي
یو ځای کړه ، بیا یي کرار پرته له او ازه وباسه . په زوره
تیغ کښل د لمانځه د ادا بو خلاف دي .

۸- دولاړي په حالت کښي دي سترگي د سجدې پر
ځای باندي وي .

دلته، هلته یا مخ ته د کتلو نه ډډه وکړه .

په رکوع کښي

رکوع ته دتللو په مهال، ددي خبرو خانگړی خیال
وساته:

۱- دخپل بدن پورتنۍ برخه دا ډول کښته کړه چې
غاړه او شا تقریبا سره برابر شي نه خو تر دي زیات
کښته، وي او نه تر دي کم وي.

۲- د رکوع په مهال غاړه دومره مه کښته کوه چې
زنه دي دسیني سره یوځای شي او نه یې دومره اوچته
لره چې غاړه دملاخه لوړه شي، بلکه غاړه او ملا به
سره برابر وي.

۳- په رکوع کښي پښي سیده وي، په هغوي کښي
به کوزوالی نه وي.

۴- دواړه لاسونه پر زنگونونو باندي داډول
کښيښېږده چې ددواړو لاسونو گوټي خلاصې وي. یعني
دهرو دوو گوټو ترمنځ فاصله وي او داډول په ښي لاس
سره ښی زنگون او په کین لاس سره کین زنگون ونیسه.

۵- درکوع په حالات کښي بازوگان سیده لرل په
کار دي، په دي کښي کوزوالی راتلل نه دي په کار.

۶- اڦلا ڊومره ځنډه په رکوع کښي وکړه چي په اطمینان سره دري ځله "سبحان ربي العظيم" ولوستل شي.

۷- د رکوع په حالت کښي به دي سترگي دپښو ولوري ته وي.

۸- پر دواړو پښو به دي زور برابر وي او د دواړو پښو بيدي به يوله بل سره مخامخ وي.

له رکوع څخه دپورته کيدلو په وخت کښي

۱- له رکوع څخه دولاړيدلو په وخت دومره سيده شه چي، په بدن کښي کوم کورډوالي پاته نه شي.

۲- په دي حالت کښي به هم نظر دسجدي پرځای وي.

۳- ځيني خلک دپورته کيدلو په وخت کښي، د ولاړيدلو پرځای فقط دولاړيدلو اشاره کوي او د بدن دتپت والي په حالت کښي سجدي ته ستون شي. ددوي په ذمه دلمانځه راگرځول واجب دي.

له دي امله، ورڅخه په سختي سره پرهيزو کړه ترڅو چي دسيده کيدلو اطمینان ونه شي، سجدي ته مه ځه.

سجدي ته دتللو په مهال

سجدي ته دتللو په مهال ددې طريقي خيال كوه چي:

۱- ترټولو وړاندي زنگونه ټيټ كړه. دځمكي لوري

ته يي دا ډول يوسه چي سينه دې دمخ وخوا ته ټيټه شي، كله چي دي زنگونه پر ځمكه تكيه سول، بيا سينه ټيټه كړي.

۲- ترڅو چي دي زنگونه پر ځمكه نه وي تكيه

كړي، تر هغه وخته د بدن دپورتنۍ برخي له ټيټولو حتي الامكان ډډه كوه.

نن زمان، سجدي ته دتللو، ددي مخصوص ادب

څخه لاپروايي ډيره عامه شوي ده. ډير خلك دپيل څخه

سينه ومخ لوري ته ټيټه كړي اوسجدي ته لارشي. خو

صحيح طريقه هغه ده چي په ۱ او ۲ شميروكښي بيان

شول. پرته له كومه عذره دا پرېښودل نه دي په كار.

۳- ترزنگونو وروسته، لاسونه پر ځمكه كښيږده،

بيا پوزه او بيا تندي.

په سجده کښي

۱- په سجده کښي سر د دواړو لاسونو تر منځ، دا ډول کښيږده چي، د دواړو بټو گوتو سر و نه د غوړونو د نرميو مخي ته راشي.

۲- په سجده کښي د دواړو لاسونو گوتي بندول په کار دي، يعني گوتي بالکل سره منستي وي او د دوي تر منځ فاصله نه وي.

۳- د گوتو مخ د قبلي لوري ته وي.

۴- څنگلي د ځمکي څخه پورته لرل په کار دي، څنگلي پر ځمکه تکیه کول یا لگول سم عمل نه دی.

۵- دواړه متي به د بغلونو څخه جلا وي، له بغلونو سره بالکل یو ځای کول یې نه دي په کار.

۶- څنگلي ښي او کین لوري ته دومره لیري هم غوړول نه دي ښه چي، ورڅخه نژدې لمونځ ادا کوونکو ته تکلیف ورسیري.

۷- ورنونه به له نس سره یو ځای شوي نه وي، نس او ورنونه سره بیل لره.

۸- د ټولي سجدي په دوران کښي به دي پوزه پر

خُښکه ايښي وي، د خُښکي خڅه به يې نه اوچتوي.

۹- دواړه پښي داډول ودر وه چي، پندي جگي وي او ټولي گوتي د قبلي ولور ته برابري شي، کوم خلک چي دخپلو پښو د جوړښت له کبله، پر ټولو گوتو د کړولو قدرت نه لري، هغه چي يې خومره کړولاي شي، دومره دي دکړولو اهتمام وکړي، پرته له کومه مجبوري گوتي سيده پر خُښکه لگول سم کار نه دی.

۱۰- ددې خبري خيال کوه چي د سجدې په دوران کښي پښي د خُښکي خڅه اوچتي نه شي، ځيني خلک دغه ډول سجده کوي چي د پښي يوه گوته هم ديوي گړي لپاره پر خُښکه نه تکیه کيږي. دا ډول سجده نه ادا کيږي او په نتيجه کښي لمونځ هم نه صحيح کيږي. له دې نه په اهتمام سره ډډه وکړه.

۱۱- د سجدې په حالت کښي اقلأ دومره خنډ وکړه چي دري ځله "سبحان ربي الاعلی" په اطمینان سره ولوستل شي.

يو ازي تندي لگول او ژر اوچتول منع دي.

د دواړو سجديوپه منځ کښي

۱- له يوې سجدې څخه چې را اوچت شي، پر دواړو زنگونو يعني دالتحيات په شان سم کښينه بيا بله سجده وکړه، لږ را اوچتيدل دسيده کيدونه پرته، بله سجده کول گناه ده. په دا ډول کولو کښي دلمانځه را گرځول واجيبري.

۲- چپه پښه وغوروه ورباندي کښينه او راسته پښه دا ډول ودر وه چې گوتي يې کت(کړي) شي. مخ يې دقبلي ولوري ته شي. ځيني خلک دواړي پښي ودر وي پر پندو کښيني. دغه طريقه صحيح نه ده.

۳- دناستي په مهال، به دواړه لاسونه پر ورنو ايښي وي، خو گوتي به دزنگونو لوري ته کړي نه وي. بلکه دگوتو سر و نه دي دزنگونو لمړني کناري ته ورسيري.

۴- دناستي په وخت دي نظر خپل ټټر ته وي.

۵- دومره وخت کښينه چې په دي کښي اقلا يوځل

"سبحان الله" ولوستل شي او که دومره وخت کښيني

چي په دي کښي: "اللهم اغفر لي وارحمني واسترني

واجبرني واهدني وارزقني."

ولوستل شي نو غوره دي. خو په فرض لمونځونو کښي
ددي دلوستلو ضرورت نشته، په نفلونو کښي يي
لوستل ښه دي.

دوهمه سجده او له هغې نه اوچتيدل

۱- دوهمي سجدي ته هم دغه شان لار شه چي
مخکښي دواړه لاسونه پر ځمکه کښيږده، بيا پوزه
اوبيا تندي.

۲- دسجدي هيئت هغسي په کار دی کوم چي په
لمري سجدي کښي بيان شوي دی.

۳- دسجدي څخه داوچتيدلو په وخت کښي
لومري تندي دځمکي نه اوچت کره، بيا پوزه، بيا
لاسونه اوبيا زنگونه.

۴- داوچتيدلو په وخت کښي پر ځمکه تکیه نه
کول ښه دي. خو که بدن چاغ او دروند وي يا دناروغي
اوسپين ږيريتوب له امله څه مشکل وي نو بيا تکیه
کول هم جايز دي.

۵- تراوچتيدلو وروسته، په هر رکعت کښي د فاتحه
ترسورت وړاندي، "بسم الله الرحمن الرحيم" ولوله.

په قعدہ (ناستہ) کښي

۱_ په قعدہ کښي دناستي طريقه هغه ده کومه چي د سجدو په مينځ کښي دناستي بيان شوی دی.

۲_ دالتحيات دلوستلو په وخت کښي، کله چي "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" ورسیري نو، دشهادت گوته او چته کره او اشاره وکره او په "إِلَّا اللَّهُ" باندي يي کښته کره.

۳_ د اشاري طريقه داده چي دمنځ دگوټي او بټي گوټي سره حلقه جوړه کره، کوچني او ددي سره ملگري گوته بنده کره او دشهادت گوته دا رنگه او چته کره چي گوته دقبلي ولور ته مائله وي، بالکل يي سيده دآسمان لوري ته مه او چتوه.

د "إِلَّا اللَّهُ" لوستلو په وخت کښي دشهادت گوته کښته کره، خو دپاتو گوټو هئيت چي د اشاري په وخت يي جوړ کړي دی هغه ترپايه هغسي وساته.

دسلام گرځولو په مهال

۱- دواړو خواوو ته دسلام گرځولو په مهال غاړه دومره وگرځوه چې شاته ناست سړي ستا برخوگان وويني.

۲- دسلام گرځولو په مهال نظر دي داوړو لورته په کاردی.

۳- کله چې بني لوري ته غاړه وگرځوي نو،
السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَلَوْلَه نیت وکړه چې بني لوري ته چې کوم انسانان او ملائکي دي، هغو ته سلام کوم.
کين لوري ته دسلام گرځولو په وخت کبني دکين لوري موجودوانسانانو او ملائکو ته دسلام کولو نیت وکړه.

ددعا طريقه

۱- ددعا طريقه داده چې دواړه لاسونه دومره اوچت شي چې، سينې ته ورسيرې. د دواړو لاسونو ترمنځ لږ فاصله وي، نه خو لاسونه بالکل سره ومبلي او نه د داوړو ترمنځ ډيره فاصله وي.

۲- ددعا کولو په وخت، دلاسونو دننه برخه دمخ خواته ولره.

دمير منو لمونځ

مخڪنبي چي دلمانڇه کومه طريقه بيان شوه، هغه دنارينه لپاره وه، دمير منو لمونځ په لاندي ڪرو وڍو ڪنبي دنارينه ڇخه بيل دي.

له دي امله دي مير مني ددغو مسئلو خيال ساتي.

۱- بنڃي دي دلمانڇه ڊپيل ڪيدو نه وڍاندي، دا خبري عملي ڪري چي، ددوي دمخ، لاسونو او پڻو نه ڀرتو، نور ٿول بدن په جامو باندي پت وي. ڃيني مير مني دا ڍول لمونځ کوي چي دهغوي وينستان لوخ وي. دڃينو بيا تر څنگلو لاندي لاسونه لوخ وي. دبعضو بيا غورڍونه لوخ وي. ڃيني مير مني دومره کوچني پروني استعمالوي چي ترهغه دلاندي وينستان څليدونڪي بريڻي. داسي ٿول ڪره وڍه ناجائز دي. ڪه دلمانڇه په وخت ڪنبي مخ، لاسونه او دپڻونه ڀرتو د بدن کوم اندام هم دڅلورمي برخي برابر، دومره وخت لوخ پاته شي چي په هغه ڪنبي، دري څله "سبحان ربي العظيم" ولوستل شي نو لمونځ بي نه صحيح ڪيري او ڪه تردي ڪم لوخ پاته شي نو لمونځ بي صحيح ڪيري، خو گناه لري.

۲- دميرمنو لپاره، په خونه کښي لمونځ کول تر برندي افضل دی او په برنده کښي پي کول تر سراي افضل دی.

۳- ميرمني دي دلمانځه دپيل کيدوپه مهال، لاسونه تر غوړونو پوري نه، بلکه تراوړو پوري او چتوي هغه دي هم په پروني کښي دننه او چتوي. دپروني څخه دباندې دي نه باسي. (بهشتي زيور)

۴- ميرمني دي لاسونه پر سينه باندي دا ډول ونيسي چي، دښي لاس ورغوي دي دچپ لاس پر شا باندي کښيږدي، دنارينه په شان دي تر نامه لاندي نه ږدي.

۵- په رکوع کښي دميرمنو لپاره دنارينه په شان ملا بلکل سيده کول ضروري نه دي. بسڅو ته دنارينه په خلاف لږ ته تيدل په کار دي.

(طحاوي علي المراقي ۱۴۱ مخ)

۶- درکوع په وخت کي به نارينه گوتي پر زنگونو باندي خلاصي ايښي وي خو، دميرمنو لپاره حکم دا دی چي هغوي دي گوتي سره ومښلوي. يعني دگوتو تر منځ دي فاصله نه وي. (درمختار)

۷- ميرمنوته په رکوع کښي خپلي پښي بالکل
سیده لرل نه دي په کار. بلکي ورته داسي دریدل په کار
دي چي زنگونو ته دمخي لوري ته لږ ميلان ورکړي.
(درمختار)

۸- نارينه ته حکم دادي چي، په رکوع کښي يي
بازوگان (متان) دبغلونو نه بيل او کش وي. خو دښځو
لپاره دا حکم دی چي بازوگان دي دبغلونو سره مښتي
وي. (درمختار)

۹- د ولاړي په مهال دي ميرمني دواړي پښي يو
ځاي کړي ولري. په ځانگړي توگه دي بيا دواړي
بجلكي (بيدې) تقريبا سره مښتي وي، دپښو تر مينځ
دي فاصله نه وي. (بهشتي زيور)

۱۰- سجدي ته دتللو په مهال، دنارينه لپاره، دا
طريقه بيان شوه چي، تر څو زنگونه پر ځمکه نه وي
تکيه شوي، تر هغه وخته دي سينه نه کښته کوي، خو
دښځو لپاره دغه طريقه نه ده، هغوي به په پيل کښي
سينه کښته کوي سجدي ته به ځي.

۱۱- ميرمنو ته سجده، دا ډول په کار ده چي، د
هغوي نس له ورنونو سره بالکل مښتي وي او بازوگان

له بغلونو سره يو ځای شوي وي. دا رنگه ميرمن دي
پښه ددرولو پر ځای. راسته خواته وباسي او ودي
غوروي.

۱۲_ دنارینه لپاره په سجده کښي څنگلي پر ځمکه
ایښول منع دي. خو وښخو ته دغه حکم دي چي،
دڅنگلو سره، سره لاسونه پر ځمکه ایښودل په کار دي.
(درمختار)

۱۳_ د دوو سجده په منځ او دالتحيات لوستلو
لپاره چي کله کښيني نو دي پر چپ کوناتي کښيني او
دواړي پښي دي راسته لوري ته وباسي او پر راسته
پندي دي کښيردي (ملاحظه وئ)

۱۴_ دنارینه لپاره حکم دا دي چي، هغه دي په
رکوع کښي دگوتو دخلاصو لرلو اهتمام وکړي. په
سجده کښي دبندولو او دلمانځه په نورو اعمالو کښي
دي پر خپل حال پريږدي. نه خو دي دبندولو اهتمام
کوي نه دخلاصولو خو دميرمني لپاره، په هر حالت
کښي حکم دا دي چي. هغوي دي گوتي بندي
ولري. يعني ددوي تر منځ دي فاصله نه پريږدي. په

رکوع کښي هم په سجده کښي هم. ددوو سجدو تر
مينځ هم او په ناسته کښي هم:

۱۵- دښځو جماعت کول مکروه دي. دهغوي لپاره
لمونځ کول ښه دي. هو که دکور محرم کسان په کور
کښي جماعت کوي نو دهغوي سره په جماعت کښي په
گډيدلو کښي کوم باک نشته. خو په داسي صورت
کښي بالکل دنارينه وو شاته دريدل ضروري دي. برابر
او څنگ ته دي هيڅکله نه دريږي.

د مسجد خو ضروري آداب

۱- مسجد ته دننوتلو په مهال دغه دعا ولوله:

بسم الله والصلاة والسلام على رسول الله صلى الله
عليه وسلم، اللهم افتح لي ابواب رحمتك.

۲- مسجد ته دننوتلو په وخت کښي دا نيت وکړه
چي څومره وخت په مسجد کښي تيروم، په اعتكاف
کښي يم، دا ډول ان شاء الله دا اعتكاف ثواب هم درکول
کيږي.

۳- مسجد ته تر ننوتلو وروسته، په لومړي صف
کښي کښينا ستل افضل دي خو، که ځاي ډک شوي

وي نو چيري چي ځاي ومومي هلته کښينه . دخلکو
پر غاړو گامونه او چتول او مخي ته تلل جايز نه دي .

۴- کوم خلک چي په مسجد کښي ناست ، په ذکر يا
تلاوت بوخت وي ، هغوي ته سلام اچول نه دي په
کار ، هو ! که له هغوي نه يو په خپله متوجه شي او په
ذکر او نور عبادت کښي بوخت نه وي ، نو هغه ته د سلام
اچولو څه باک نشته .

۵- په مسجد کښي که سنت يا نفلونه کول وي نو
ددې لپاره داسي ځاي انتخاب کړه ، چي د وړاندي له
خوا دخلکو د تيريدلو احتمال نه وي .

ځيني خلک د شاپه صفونو کښي لمونځ شروع
کړي ، حال داچي په مخکني صفونو کښي خالي ځاي
وي . ددوي د غلطې له کبله تر ليري ځاي پوري دخلکو
لپاره تيريدل ستونزمن شي او د هغوي لپاره لاره اوږده
وي .

داسي کول گناه دي او که کوم سړي په داسي حالت
کښي د لمونځ کوونکي له مخي نه تير شو نو ددې
تيريدو گناه هم پردي (بي ځايه) لمونځ کوونکي باندي

۶- مسجد ته دنتوتلو وروسته، که لمانځه ته څه وخت وي، نو تر کښينا ستلو وړاندي، دوه رکعته د **تهیه المسجد** په نیت سره ادا کړه. ددي ډیر ثواب وي که وخت نه وي نو په سنتو کښي د **تهیه المسجد** نیت وکړه. که دست د کولو وخت نه وو او جماعت ولاړ وي نو په فرضو کښي دغه نیت کولاي شي.

۷- تر څو چي په مسجد کښي ناست يي ذکر کوه. په ځانگړي توگه ددي کلمي ورد کوه:

"سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ."

۸- په مسجد کښي دناستي په وخت کښي پرته له کوم اړتيا خبري مه کوه. مه داسي کار کوه چي دهغه نه دلمانځه کوونکو يا ذکر کوونکو په عبادت کښي څه تاوان پيښ شي.

۹- که لمونځ دريدلي وي نو مخکني صفونه مخکښي ډک کړه، که په رومبني صفونو کښي ځاي خالي وي نو دشا په صف کښي دريدل جايز نه دي.

۱۰- دجمعي دخطبي لپاره چي امام منبر ته راشي نو دهغه وخت څخه بيا دلمانځه تر ختميدلو پوري څه ويل

يا لمونخ كول يا يو چاته سلام ياد سلام جواب ور كول
جائز نه دي. په دغه وخت كښي كه يو خوك څه خبره كوي
نوهغه ته دپته خوله كيدلو تاكيد كول هم جائز نه دي.

۱۱_ د خطبي په مهال، دا ډول كښينا ستل په كار دي
دي لكه څرنگه چي په التحيات كښي كښيني. ځيني
خلك په لمړي خطبه كښي لاسونه ونيسي كښيني او په
بله خطبه كښي لاسونه پرو ورنو باندي اير دي
دا طريقه بي اصله او بي دليله ده. په دواړو خطبو
كي لاسونه په ورونو ايښودل دي.

۱۲_ دهر داسي عمل نه ډډه كوه چي هغه په مسجد
كي مردار و ايسي، بدبوني خوره شي يا يو بل چاته
تكليف ورسيري.

۱۳_ يو بل سړي كه په غلط كار باندي وويني. نو په
ارام او نرمي سره يي پوه كړه. دخلكو په وړاندي دهغه د
رسوا كولو، غصه او جگړي څخه بشپړ پرهيز په كار دي.
۱۴_ دمسجد څخه دوتلو په وخت كښي چپه پښه
راو باسه او دغه دعا ولوله:

بِسْمِ اللَّهِ وَالصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
اللَّهُمَّ اني اسئلك من فضلك .

